

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֲדָנִי אִם נָא
מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא
תִּשְׁבֶּר מִעַל עֲבֹדְךָ:
מִרְאשִׁית יַחַד

הגהות הב"ח

(א) גב' שלא ינתור כולו
(דילמא וכו' נומות) תלית
וניכ ס"ח נחמק: (ב) שם או
דילמא נכרז ובבבא:

גליון הש"ס

נמצא נרילה חבובת
אחריהם. פי' כי' דף פו
פי' וכתובות שם ד"ה
חז"ל:

מוסף רש"י

שלא יגמור בלול. אם
לא היו הם אלא ארבע או
חמש קומות, שהיו לו
מקום שיש יותר כחן על
המזרח ונתקן טען ונגלת
את העלם, דלמא דר דר
נעלה ונעלה לה: **ביתא דר:**
הדן את הברור לכה
דכות. על כל שבטות עליו
אמר שנתקן לטובה עד
שהם נכירו שאין קן, שהם
אחד מדין קן ידיו אומר
קן השמים לטות

רבינו חננאל

ולתקן זה האמור כאן,
הוא שיעור השערים ששינוי
במשמעותו. ואנחנו רואים
אזכורם בהדריה בנמרד
הילן, בהם איתומים בנמרד
איי, ר' ונעיד שאל
לר' יאשיה כמו ששיעור
הקפות, איל נלמד חסר
מן המפורש דתנן תמן
בני קופת של ר' זון
אכן חזקתם אל הלישבה
שיעור לתקן חצו וזה הוא
ט"ו נמצא שיעור
המשה והבייחא שיעור
אחר, ובדואקטא ר' חסדא
שנעתינו ד' מה, והבין
שפתחו דא סלקא. ועלה
כפתיה לן מעוטי החרבא
ערף א' מעוטי במסוי
ערף. ואמרין תני ר' הני
דא מפני אפילו ר' דה

דבאדאמי אינסי. חשבון קטן מחילה
 ששמוס הי נקט ד' גרשא ודער חמ
 ונגמור. מאס אשווי' צווישן. כרגלו.
 ויכילי דלא היו נטולו: **מבוא לכו**
להספק. להאכיל לנהממו
דביר ר"ש ורבי אחא כו':
 נלפוי לייא. הינד היין פונה הדבר
 האמור להכין ד"ש ממיר מוקף
 הכל מקום וכלן הוא ממחירי. לייא.
 היין בגון חכני לנהרא כגני לייא
 ודברות ודף (מ). **לפך.** אבל ציר
 ממחי לא אולר הוא: **לפך.** מני
 צור הוא ו"ו סלין: **כו' וקוסות**
עפי לא. בקוסות עמלן הוא
 וימלאם אם ירעה או שק
 שיעור קופה בפסם אחת
 טפי הלך יציר מה' פעמים
 לפנות בלילם קטנים וירעה
 להעטוי כהילוכא עדיף.

וְאֵת־עַד לְחֹשֶׁי מִשֵּׁי הָאֵל: אֵל דִּלְמָא
מִתְּמוּנֵי מִשֵּׁי עֲדָךְ. וְאֵס כֹּה לְפִינָא
בְּכֻלֵּי קִטְנִים כְּשִׁיעוּרָהּ אִי קוֹפּוֹת מוֹתֵר.
לְבִלְכּ חֲפֵדָא קִנְיֵי לֵה דְלִמָּא ר' הוֹר.
דְּקוֹא: בִּי וּבְטוֹ. קִסְדִּי אִקּוּפּוֹת
קִנְיֵי לומר שִׁמְפֵּה בְּקוֹפּוֹת קִטְנֵי
וְיִיבֵה כְּהִילוך: אֲכִדִּין קִנְיֵי. וְלֵא
פְּלִגִּי וְהִי אֲכִרָּה בִּי בְטוֹ יִפְנֵה
אֲכֻמֹּן ר' אִי קוֹפּוֹת: אֵס דְּמִשְׁתַּקְלִי דְּחָדָא
חֲפֵדָא בְּקוֹפֵה. הֵךְ דְּמִנְיָא ד' וְהֵי וְלֵא
נִתְחַת לְמִינְיָא דְּכִדִּין אִיירִי בְּכִדִּין
גְּדוּלִים דְּמִשְׁתַּקְלִי חֲפֵדָא בְּקוֹפֵה וְהֵךְ
דְּמִנְיָא בִּי וְטוֹ אִיירִי בְּכִדִּים בְּיוֹנִים
וְיִתְכִי בְּכִדִּים קִטְנִים עֲשֵׂר דְּמִשְׁתַּקְלִי מִרִי
חֲתֻלָּח בְּקוֹפֵה טוֹ דְּמִשְׁתַּקְלִי חֲתֻלָּח
הִרְפִּיעָא. לְכִדִּין שֶׁל הִרְפִּיעָא:
אֵיבֵיט לְהו. אֵלִינָה דְּרַב חֲפֵדָא:
יִתְכֻּחַ לְמַלְמִדִּים. שֶׁנֶּחֱמָא מִקּוֹס לְמַלְמִדִּים
לְהוֹבִי: וְעִימָר. פִּלֵּי חֵחַ הִעוּמִי
וְכִרְמִלִית הוּא וּבִפְחוֹת פְּחוֹת מִד'
אִתּוּת: פִּלֵּי וְעִימָר רַבִּי. אֲלֵמָה חֵד
גְּבִרָא פִּינְיָה: רַבִּי בְּנִפְשֵׁי עִימָר.
בְּתַמְחִי וְכִי אֲרוּחֵה נִשְׁפָּה בְּכִי:
מִשְׁכַּחְמָא בִּימִד' מִדְּשֵׁי לְהוּ בְּתַמְחִי
בִּי הִדְדִּי: מִשְׁכַּחְמָא בֵּית הַמִּדְרָשׁ.
מִתְנָה דִּין אֲקִדְמָה כִּישָׁא: אֵל נָא
וְהִיעוּר וְהֵךְ לְקַלָּל אֲרוּחִים:
וְטוֹיִן פִּסְלָה. לְכוּן בְּחַפְלָחוּ:
הִי

25

מפנין פרק שמונה עשר שבת

ישל בדי שמן ושע בדי יין. והא
לא יביאם בסל ובקופה
דחול אבל הכא בביטוי: דב
לא מצי למימר למעוטי במשח

ע"י אפילו טובא נמי
א את האוצר שלא
תי אשוויי גומות אבל
ש"ש היא דלית ליה
גילין באוצר תחילה
כדי שיכנס ויצא
אמרת אין מתחילין
גביל ברנליז בכניסתו
בואה צבורה בזמן
וותר להסתפק ממנה
וור להסתפק ממנה
חא מתיר כלפי לי"א
אחא יורבי שמעון
וור תבואה צבורה
זומי בר זכריה מאבי
בכמה אמר ליה הרי
צבורה לתך איבעיא
וופות דקאמר בארבע
לא אלמא למעוטי
למא למעוטי משוי
מפנין אפילו ארבע
מן ושל כדי יין ותניא
שרה מאי לאו בהא
ש בהלכות עריו ומר
ש לא ידבעי מעוטי
ברת בעשר ובחמש
בדין קאי ולא קשיא

חד בקופה והא
זא דמשתקלי תלתא
זא איבעיא להו הני
ג' ראות ליה אורחן
לפי האורחין ואת"ל
גברא מפני לכולהו
א מפני לנפשיה ת"ש
חייא פעם אחת הלך
מקום דחוק לתלמידים
מלאה עומרים ועימר
שמע מינה הכל לפי
א"ר הושעיא פעם

קבו.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פרו מה' שנת
 הלכה קו טושי' שס:
 ב ג טושי' שס הלכה יד
 וטו:
 ד טושי' שס טיף ב:
 ה ו מ"י וטו שס
 טושי' שס טי:
 ז מ"י טיף מהלכות אכל
 הלכה ב:
 ח טו שס י:
 ט מ"י טיף מהלכות
 דעות הלכה ז וטיף
 מהלכות טוהרין הלכה י
 וטיף ח"מ טימן ט טיף
 י:
 יא מ"י טיף מהלכות
 הלכה ז טו שס טושי' שס
 יד טימן דמו טיף יח:

רַב נָסִים גֵּאוֹן

מבזה שיעור בבראת לחן.
לחן הוא חצי בור אהר.
הן כי בור הוא לי אהר.
הבור והחומר בור אהר.
הבור חומר בור אהר.
מבזה שיעור בבראת לחן.
לחן הוא חצי בור אהר.
הן כי בור הוא לי אהר.
הבור והחומר בור אהר.
הבור חומר בור אהר.

דבינו חננאל (המשך)

[illegible][illegible]

דלמן ב' המביא (ובזה דף ע"ב) כדי ין
יבטו ממקום חרוק דמחיו ערבין
ע"פ. ע"פא "מפוע" בחבובא ערבין.
ד"ף דהיה דקמין ד' ו' קופות
אלא מ"ז סבר ה"ז דא"כ הוה ליה
קופות ו"א"מ וט"ו כשעור ה' ין
קופות ו"א"מ וזהו דבר דבר אל
ד"ף (ס"ד דף ע"ב). שטתה כשדה אל
יבטוהו במוט ובמוטה אלל המביא
ההם שתי דאכא טירחא יותר
להמדיא כלימה אל"מ משום
דמחיו במחיוה למכור בשוק (קמח).
היכי ליעבד דמילא בחבובא רבא תמלי
בחבובא וטוט קא מפשא כהילוכא
דמחילא בחבובא וטוט תמלא בחבובא רבא
קא מפשא במחיו ההם כיון שטבו
למחילא המים בחבובא רבא או בחבובא

וְעוֹלָם קָשָׁה לָהֶם לְשׁוֹמְרֵי כְּבוֹדָם שֶׁנֶּאֱמָר:
אֵת הָיִיתָ לָּהֶם אֲרוּרִין שׁוֹבֵב אֶרֶץ
דְּלִיטָא הַבֵּל צַי אֲרוּרִין.
מֵאֲחַד יוֹם הָיוּכִים דִּכָּה דַּמְן בְּמִצְוֵינָהּ
ד' וְה' קִפּוֹס הוּא אִפִּי' בְּשִׁבְלֵי אִדָּם אֶחָד
דִּכָּה הוּא נָמִי לִפִּי הָאֲרוּרִין אֲמַרְי נָטַק
וְהוּא יַעֲזֹר מִלָּנָה מִסְּפָקָא לִי אִי דַּחַד
מִפְּנֵי כְּלוּלָא ד' אוֹ כֵּל דַּחַד נִפְשֵׁינָא אֲלָא
בְּחַתִּיל הֵכַל לִפִּי הָאֲרוּרִין מִשְׁמַע הָא
אִשָּׁא אֲמַר אֶף עַל גַּב דְּלִיכְרֵמִי יִישׁ
אֲרוּרִין טוֹבָא לִיכָא לְאַיִתְּסָפוּקִי וְאִי
לְאַמְרֵינִי ד' וְה' קִפּוֹס הוּא אִפִּי
בְּגַרְדָּא מִפְּנֵי לְכוּלָּא אוֹ כֵּל דַּחַד מִפְּנֵי
נִפְשֵׁינָא אֲלָא מִשְׁמַע דְּפִשְׁיֹט ד' ד'
וְה' אֵינֶן לִפִּי הָאֲרוּרִין אֲלָא אִפְּסִלוּ
לְצוּר דָּאֲחַד:

ולמעמיק רבי בנפשיה עיטר
 פי כל השנה כולה:
דבתיב וראתו ח' אם נא
 מצאתי ח' וגו' קצר
 כמאן דלמר בשבועות (דף לה):
 דהאי סהס קדש דליכא מאן דלמר
 דהסם שהוא חול ששלמליכס היה
 מדבר סהיס מומינס:
אובל מפירותיה ביעלם חות.
 כפ"ק דקדושין (דף לט):
 מנפ' דהיינו אם יהיה מוסקלה מברכת
 דשכר מלות כהאי עלמא ליכא:
 כיון

ומצא שדה מלאה עומרים
יחד גברא מפני ליה לכולא
שיה עימר יאלא צוה ועימר
בנסת אורחין כהשכמת בית
אמר יותר מהשכמת בית
יה אמר רב: גדולה הכנסת
א תעבר גוג' א"ר אלעזר בא
ממתן עבר שאבא אצלך ואילו
א א"ר אסי א"ר יוחנן "ששה
הכנסת אורחין וביקור חולים
לכף זכות איני והא אגן "תנן
ולס הבא ואילו הן כיבוד אב
[הני אין מידי אחרניא לא]
הני

לשפשפם בגלליהם. סוואר של קורות, קורן מתור. ופיטוי לכית המדרש ולאורחים והם ממנין ד' ה' קופות, ה"ם לדבר מצוה מדק גדולה הכנסת אורחין, וכד' יוחנן דאמר

מ' כדות שעושה בהרפניא והן קטנות